

V Římě, 30. listopadu 2008
1. neděle adventní

LIST MAGISTRA ŘÁDU „NA POČÁTKU BYLO SLOVO: DOMINIK, KAZATEL MILOSTI“

Drazí bratři a sestry ve svatém Dominiku a svaté Kateřině!

„Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh... A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ (Jan 1,1.14)

Není mnoho textů Písma, jež by lépe vyjadřovaly ducha adventního a vánočního období, než tento úryvek z Prologu svatého Jana. Několika slovy nás evangelista uvádí do plnosti tajemství Vtělení. Nejde o výjev, který bychom pozorovali zdálky, text říká, že Slovo přišlo přebývat „mezi námi“, stalo se jedním z nás. Delegáti XII. biskupské synody o Božím slovu v životě a poslání církve ve svém závěrečném poselství napsali: „V řeckém originálu jsou pouze tři podstatná slova, *Lógos sarx eghéneto*, ‚Slovo bylo učiněno tělem‘. Avšak tento Prolog Janova evangelia (Jan 1,14) není jen poetickým a teologickým klenotem, je skutečným jádrem křesťanské víry“ (II, č. 4).

Zrození Slova „mezi námi“ nabývá větší naléhavosti v roce, v němž se kříží několik cest v životě církve a řádu. Nedávno jsme slavili synodu o Božím slovu, která se konala v kontextu jiné milostiplné skutečnosti: roku velkého apoštola národů, svatého Pavla. A obě tyto události se překrývají s naším právě probíhajícím dominikánským jubileem, které vyvrcholí v roce 2016 oslavou osmistého výročí schválení řádu papežem Honoriem III.

Také pro Dominika bylo Boží Slovo „na počátku“, na počátku zázraku založení Řádu kazatelů. Celý Dominikův život, prožívaný v důvěrné jednotě se Slovem, nás vybízí k hlubokému kontemplativnímu naslouchání Slovu a odvážnému závazku kázat toto Slovo dnešnímu světu. V Dialogu naší sestry Kateřiny Sienské čteme: „[Dominik] ve světě působil jako apoštol, s pravdou a světlem rozséval mé slovo, odháněl temnoty a přinášel světlo“ (č. 158). Slovo Boží, které se stalo tělem a rozhořelo se v Dominikově srdci, je totéž Slovo, které Dominik s horoucí oddaností kázal, aby roznítil Evropu láskou a sdílením Kristova milosrdenství.

Svatý Dominik měl silnou a palčivou touhu po spáse duší, díky níž byl nepřekonatelným apoštolem. S velkou horlivostí se oddal kázání a své bratry vybízel a zavazoval, aby hlásali Boží Slovo dnem i nocí, v kostelích i domovech, na polích i podél cest – jinými slovy, aby všude hovořili jen o Bohu. (Acta canonisationis sancti Dominici)

Papež Benedikt XVI. nám při zahájení synody o Božím slovu připomněl, že „je důležité, aby jednotliví věřící a jednotlivá společenství vstupovali do rostoucí důvěrnosti s Božím slovem... aby se živili Božím slovem, to je první a základní úkol církve.“ Proto v rámci našeho probíhajícího jubilea, jež bylo zahájeno oslavou osmistého výročí založení první komunity v Prouilhe, vyzýváme celou dominikánskou rodinu, aby se v roce 2009 zaměřila na následující téma: „**Na počátku bylo Slovo: Dominik, kazatel milosti**“. Rozjímání tohoto tématu nám

pomůže vydat se spolu s Dominikem ve stopách Krista a s ním, abychom „se živili Božím slovem“.

To je výsada milosti sdílené námi všemi – bratry a mniškami, apoštolskými sestrami a dominikánskými laiky, mladými i starými, bohatými i chudými. A víme velmi dobře, že jakmile se začneme živit Slovem, objevuje se před námi další velká výzva, tak jako před svatým Pavlem, vyjádřená v jeho apoštolském zvolání: „Běda mi, kdybych nehlásal evangelium!“ (1 Kor 9,16) Přijměme po vzoru svatého Dominika toto Pavlovo zvolání za vlastní a učinme ho vůdčím tématem tohoto období jubilea od nynějška až do vyvrcholení oslav v roce 2016. Abychom to mohli udělat, musíme si uvědomit nutnost malé, ale podstatné úpravy: jako dominikáni můžeme být ve svém povolání pravdiví jedině tehdy, když jako společenství voláme: *Běda nám, kdybychom nehlásali evangelium!*

Tato slova svatého Pavla, říká papež Benedikt XVI. ve své úvodní řeči adresované synodě, jsou „zvoláním, které před každého křesťana staví naléhavou výzvu sloužit Kristu“. Vezměme si tedy k srdci toto zvolání, v němž rozpoznáváme pravé evangelium, z něhož se zrodilo kazatelské poslání našeho Otce svatého Dominika, jenž – s evangeliem svatého Matouše a Pavlovými listy stále po ruce – se stal skutečným Božím kazatelem milosti. Vždy, když zpíváme *O lumen*, oslovujeme Dominika jeho titulem: *Praedicator Gratiae*, který mu náleží jakožto kazateli, učedníku Slova, které slibuje, že bude putovat s námi a bude v nás obnovovat nezasloužené vylití Slova, jež bylo přítomno, když do úrodné půdy jižní Evropy byla zasévána první semena Posvátného kázání. Kéž nás sjednotí jako rodinu shromážděnou kolem Slova a dá nám kontemplativní, oddané srdce, každý den ochotné a připravené svobodně odpovídat na výzvy evangelia.

Když procházíme těmito dny Adventu vstříc kontemplaci Slova učiněného tělem pod noční oblohou Betléma, chtěl bych zde připojit svoje přání požehnaných a radostných Vánoc pro každého a pro všechny členy dominikánské rodiny na celém světě. „Betlém“ – dům chleba – nám připomíná dvě důležité skutečnosti. Za prvé, Vtělené Slovo přišlo, aby nás živilo. Můžeme se sytit z jeho stolu milosrdenství a slitování každý den nového roku. A za druhé, ve světě, který se stále potýká se strašným hladem a neustávající hrozbou války, se znovu podívejme na Krista, jehož „slova vyhlásují spravedlnost, dodávají odvahu sklíčeným a nabízejí odpuštění hříšníkům“ (synodní poselství, IV, č. 13). Přijměme tato Kristova slova za vlastní, abychom tak i my mohli hlásat evangelium pokoje jeho jménem.

Bratři a sestry, tuto pouť víry jdeme společně, jako rodina, v níž se navzájem v průběhu cesty podpíráme. Kéž nás Duch svatý posvětití, abychom kráčeli vpřed s nadějí, a kéž nám svatý Dominik žehná a povzbuzuje nás, abychom zůstávali věrní velkému odkazu, jenž nám zanechal.

Váš bratr ve svatém Dominiku, Kazateli milosti

Fr. Carlos A. Azpiroz Costa OP
magistr řádu

z angličtiny přeložila D. E. Kopecká